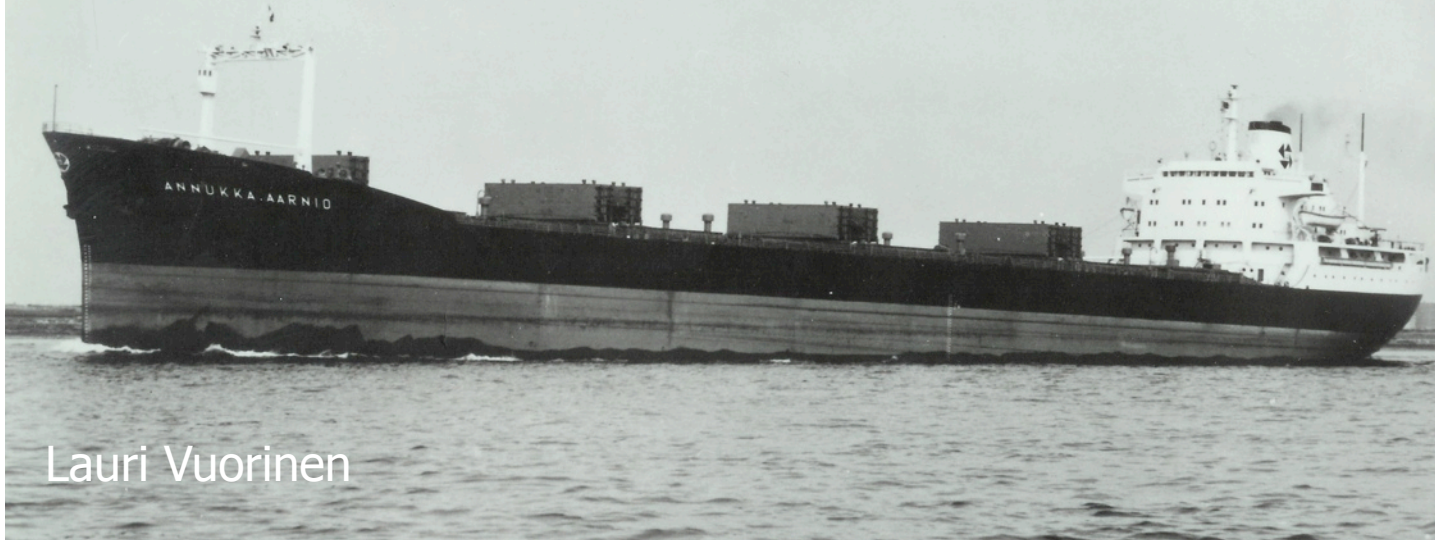

DEKKARIHOMMIA ANNUKKA AARNIOSSA

Lauri Vuorinen

Olin Annukka Aarniossa puolikkaana kun löysin, omasta mielestäni melko suuren, rahakätkön styyrpuurin kulkuvalokaapista.

Taustaksi tarvitsee kertoa että sekä Annukka Aarnio että Saara Aarnio ajoivat aika pitkän aikaa linjaa Brasiliasta joko Rotterdamiin tai Antwerpeniin, ja aina kuormana oli rautamalmia. Alusten päällystö, alipäällystö sekä rahakkaimmat miehistönjäsenet (yleensä matruuseja ja moottorimiehiä) harjoittivat melko suurisuuntaista wiskin smuglaamista Brasiliaan. Laiva oli kuin tehty smugelihommiin, ruumien välissä oli nk. yläkofferdamit joihin pääsi ruumaan alavievien portaiden kohdalla olleista manoslukuista, yleensä kofferit olivat tyhjinä ja joku oli keksinyt että täytetään kofferin takaosan pari viimeistä seksuunaa keiseillä ja massa pintaan, hionta ja maali päälle. Kukaan ei pysty pimeässä, kapeassa tilassa sanomaan onko hän kontannut laidalle asti kun vastaan tulee siisti, sileä seinä.

No, viinat tulivat laivaan yleensä sopivasti ennen uloslähtöä ja ne roudattiin stujun varastoon, mukamas slabiviinoiksi, mutta, kuten yksi sipsu totesikin, ei minkään laivan jengi imuroi sellasta määrää muutamassa viikossa. Mutta eihän se sipsua liikuttanut, hänhän sai rahansa. Ulos lähdön jälkeen viinat sitten roudattiin kofferdamiin ja dunkki ja poosu hoisivat kosmetiikan kofferissa. Minä tein förstin osuuden fyysisestä työstä, olinhan hänen vahtimiehensä, eikä

Keulapakalta otetussa kuvassa näkyy tarinan kulkuvalokaapit, etualalla itse kätkön löytäjä.

PIKAVENEITÄ...

siten tarvinnut seistä yytisiigissä siivellä. Ja försti kyllä korvasi avokätisesti Riiossa "raatamiseni", lähelle kuukausi palkka siitä tuli, joka reissu nk. riekkurahoja.

Rioon tullessa joutui normaalisti vetämään pari ruumaa täyteen vettä, muuten ei olisi mahtunut elevaattorin alle. Luonnollisesti ne ruumat, joiden kofferdamissa jemmat olivat, sattumoisin olivat nk. paarlastiruumia.

Riossa oli, melkein joka reissu, tapana ankkuroida , ensin sisään klaaraukseen ja sitten sisemmälle venttaamaan kajiaa. Yön pimeydessä sitten ilmestyi nopeita pikasliippareita, aika isoja sellaisia, voisi jopa sanoa muskeliveneiksi. Veneistä tuli mustia kundeja ja jopa alkoi keissit liikkumaan, laivajengi hoiti veden pinnan alemma ja avasi manoslukun ja mursi kosmetiikan, murjaanit sitten kantoivat keissit takille ja fiirasivat, niin että savu vaan kämmenistä nousi, keissit veneeseen.

Veneiden moottorit olivat niin hyvin vaimennettu että deekujen pölinä kuului kauemmaksi kuin mitä moottorien äänet.

Tämä smugeli tuotti niin paljon irtonaista rahaa että laivalla oli merimatkojen aikana käynnissä melko rahakkaita korttipelejä. Minulla niihin ei ollut varaa osallistua, loppuillasta saattoi kortti maksaa 1000 jenkkitaalaa.

Konekolmonen ja täkkikolmonen pelasivat kaksistaan aina ennen vahtia jommankumman hytissä, ilmeisesti myös isoista rahoista. Jossain vaiheessa Poosu sanoi että täkkikolmonen on tainnut hävitä oikein kunnolla. Ja niinhän siinä kävi, että konekolmonen ilmoitti kipparille, että häneltä on, hytistä, rullattu iso summa rahaa. Kippari ei toimittanut hyttikontraa, käski vain ilmoittaa jos rahat löytyvät, ilmeisesti meinasi että smugelirahoista ei isoa numeroa tarvitse tehdä. Kuitenkaan rosmoksi ei voinut syyttää esim. deekuja, niitä ei ollut kuin pari ja nekin laivan omaa sakkia.

Yhtenä iltapäivänä, kun tulin vahtiin, niin Poosu käski mennä brygälle, 12-4 vahti oli aloittanut kulkuvalokaappien skrabaamisen ja mun piti sitten jatkaa siitä mihän edellinen vahti oli ehtinyt.

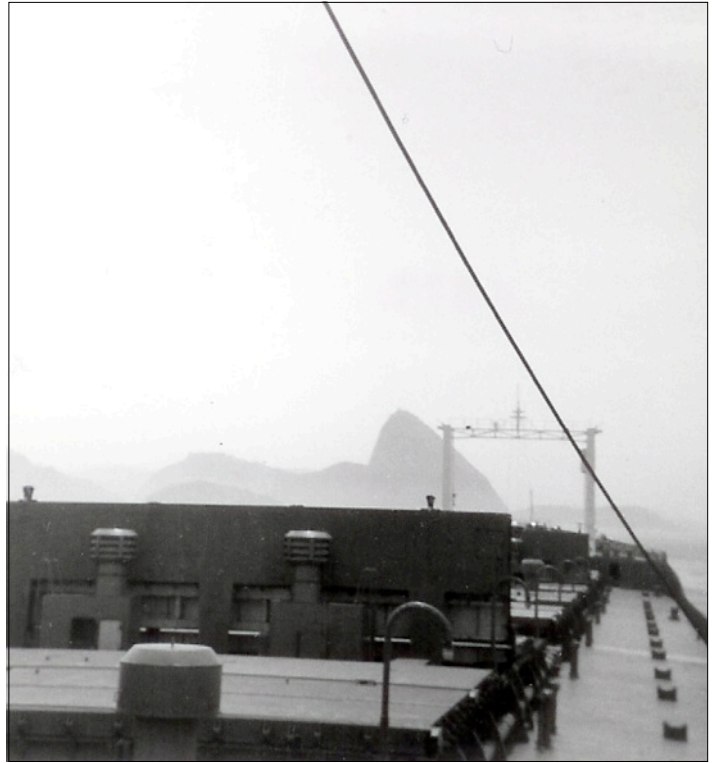
Painelin ylös ja siellähän kolleega mönjäili paapuurin luona, vaihdettiin vahti ja mä jatkoin mönjäämistä, se tuli sitten ajallaan valmiiksi ja siirryin styrrpuurin kaapin luo. Avasin oven ja huomasin että oven ja kulkuvalolamppujen väliin oli jäänyt jotain paperia. Otin, utelias kun olin, luulin että uusia ooredereita olisi roskiksen tyhjentämisen yhteydessä lennähtänyt

Tässä ollaan menossa täydessä lastissa kohden Eurooppaa ja tietenkin myös smugelitavaran hakua.

KUULUSTELU...

sinne, ja avasin hivakan. Voitte arvata että olin aika yllättynyt kun mulla oli kädet täynnä dollareita ja kultsuja. En niitä laskemaan ruvennut mutta muistin että konekolmonen oli puhunut yli tonnin verran taaloja ja nelisensataa kultsua kadonneen. Kippari ja försti olivat brygällä sisällä ja menin rahat käsissä, kädet ojossa, sisään ja kysyin että onko tuolla jonkun rahajemma kun mun pitäisi skrabata. Äijien silmät levisi ymmyrkäsiksi ja kippari käski laskea hivakan naviskan pöydälle. Sitten sanoivat että laita kaappi kiinni, se homma on nyt loppu, sitten piti hakea konekolmonen brygälle, ja erikseen sanoivat etten saa kenellekään asiasta mainita. No, en maininnut kuin Poosulle, hän meinaan hyppäsi tasajalkaa kun tulin omin luvun pois työmaalta.

Tulossa Rioon, sokeritoppavuori tuttuna maamerkinä näkyy taas.

Konekolmonen oli ollut niin fiksu että oli merkannut almanakan laitaan isoimpien setelien numerot, sillä todistui että rahat olivat juuri ne häneltä rosmotut. Rahat olivat käärittyinä naviskan blokista repäistyihiin ruutupapereihin, niissä oli vielä kipparin tekemiä navigointilaskelmia.

Kun tulimme Antwerpeniin lossaamaan. niin kippari otti yhteyttä poliisiin että selvittäisivät tämän rikoksen. Poliisit sanoivat että ei kuulu heille, rikos on tehty Suomen lipun alla olevassa laivassa kansainvälisillä vesillä, elikkä Suomen poliisin hommia jos kenenkään. Jostain syystä sitten jouduin, Poosun ja Perämiesten kanssa konsulaattiin kuulusteltavaksi, nauhurille vastailin mitä kysyttiin, se jäi mieleen, kun vastasin ihan normaalilla slangilla, että menin skrabaamaan styypuurin kulkuvaloja, niin eikös tämä konsulaatin klerkki pyytänyt sanomaan sen suomeksi. Mitä se on ”menin poistamaan ruostetta oikean puoleisesta merenkulkuvalon sijoituskaapista”? Mitään tästä haastattelusta en ole jälkeen päin kuullut.

Konekolmonen antoi mulle oivan löytöpalkkion ja kehotti sijoittamaan sen bisnekseen. Niinhän se tietenkin viisasta olisi ollut, mutta mutta... Mulla oli kuitenkin haaveena Grundigin maailmanradio ja nyt oli rahatkin. Poosu sanoi, että hän tietää hyvän kaupan, ja voisi lähteä töiden jälkeen näyttämään. No, ei juuri antennit kurkkua raapineet mutta hauskaa oli, oikein pirun hauskaa. Mutta radiota ei tullut ostetuksi.

Nyt sitten se dekkariosuus.

Se, että fyrkat oli jemmattu kulkuvaloihin ja se että ne oli kääritty naviskan blokista ottetuihin ruutupapereihin viittaa että rosvo oli brygällä töissä. Vahtimies ei pysty,

KUKA...

perämiehen huomaamatta, avaamaan kaapin ovea pimeässä, eikä tietenkään päivälläkään. Ja vaikea se olisi ollut vahtimiehen repiä paperia naviskan blokista, eikö? Elikkä jäljelle jää kippari ja styyrit. Mielestäni kippari on tällaisen touhun yläpuolella, eikä se hänenkään olisi niin helppo sitä kulkuvalokaappia aukoa, ilman että se herättäisi huomiota. Eli ainoat jotka ovat yksin brygällä ovat kome perämiestä. Olisiko försti antanut oorderin (tapahtui kympinkahvilla, ei aamulla ja työ alkoi 12 jälkeen) että tänään skrabataan ja mönjätään ko. kaapit, ilman että olisi ottanut rahat pois jemmasta ennen oorderiaan. Tuskin.

Olisiko väliperämies rauhallisesti seurannut, vahtiin tultuaan, että nyt ne skrabaa paapuurin kaappia ja kohta siirtyvät styyrpuurin kaappiin jossa mun rosvoamat fyrkat on jemmassa. Tuskin

Ainoa perämies, joka ei tiennyt että kaappien kimppuun on tarkoitus hyökätä, oli täkkikolmonen, hän, joka hävisi rankasti konekolmoselle ja hän jolla myös oli pääsy sekä naviskan papereihin että, vahtimiehen ollessa kahvin keitossa ennen keskiyötä, aukomaan ja sulkemaan kaapin ovea. Ja kun vielä ko. perämies maksoi Antwerpenissa ulos, ja lähti aika heti konsulaatin kuulustelun jälkeen

Kenen luulette olleen rosvo?

Terveisin Lauri